

Συνάδελφοι μαζικοποιήστε τα σωματεία σας

ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 7 - ΧΡΟΝΟΣ 2ος
ΜΑΗΣ - ΙΟΥΝΗΣ 1998
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 20 ΔΡΧ.
ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΣΤΗΝΟΥΝ ΤΗΝ ΑΓΧΟΝΗ

- Για το 8ωρο, 7ωρο, την πλήρη απασχόληση
- Τις συλλογικές συμβάσεις, την κοινωνική ασφάλιση

ΟΛΟΙ ΔΥΝΑΤΑ

στην απεργία και στις συγκεντρώσεις

ΠΕΜΠΤΗ 23 ΙΟΥΛΗ

*Εχουμε
το δίκιο
και τη δύναμη
στα χέρια μας.*

*Εχουμε
την πολύτιμη
εμπειρία του
οργανωμένου
αγώνα.*

**ΜΠΟΡΟΥΜΕ
ΝΑ ΤΟΥΣ
ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ**

το δωρο

ως εργασίας, τα οποία αναζητεί «δωτικά» γραφεία συνδουλών εργαζομένων».

Με τον τρόπο αυτόν η κυβέρνηση στρέφει:

α) Να νομιμοποιήσει το δωλεμπόριο και τους διάφορους «ντοβαρίδες», περιττώει, που κινούνται γύρω από αυτό. Νομιμοποιεί όλους αυτούς που ορισμένους το πρόβλημα της ανεργίας, τη φτώχεια και τις δυσκολίες κάθε εργαζομένου τον αναγκάζουν να δωλέμπουν με μικρό μεροκάματο, αναπόσπαστο, και πολλές φορές να μην παίρνει ούτε τα δεδουλευμένα, ενώ αυτοί παίρνουν κατά κεφαλήν μίζα από τους εργοδότες.

β) Υποβαθμίζει και στην περιοχή δωλέμπου το ΟΑΕΔ, που είναι ο μόνος οργανισμός που μπορεί να λειτουργήσει ως χώρος ευνοϊκών εργασιών.

5. Στο σχέδιο νόμου μπαίνει στο σύστημα και η πλήρης απαγόρευση.

Σύμφωνα με την κυβέρνηση, οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου για τη μερική απασχόληση επιδικάζουν να «προστατεύουν» τους εργαζομένους που βρίσκονται ο αυτοί στο κατώτατο. Μόνο που στις σχετικές διατάξεις, εκτός των άλλων, συμπεριλαμβάνεται και η θεωρητική περίπτωση της «ανάληψης» της προνοιακής διακοπής της εργασίας, ενώ δεν τίθεται κανένα περιορισμό της μερικής απασχόλησης, ούτε καν το 20%, που σε αρχικά σχέδια συμπεριλαμβάνονταν ως ανώτατο όριο μερικής απασχόλησης σε μια απασχόληση.

Συγκεκριμένα, με τη σχετική σύμβαση εργασίας μπορεί να συμφωνηθεί μερική απασχόληση για ένα μήνα, βδομάδα, 15 λεπτό η μέρα, ακόμα και να μετατρέπεται σύμφωνα πλήρους απασχόλησης σε μερική!

Ακόμα ο εργοδότης θα μπορεί να αποσπάζει όποιον αυτός θέλει στον εργαζομένο και να του δώσει, αφού να το δηλώνει στον ΟΑΕΔ! Αναμένεται επίσης «παρά-δωρο» ώστε να τροποποιηθεί με ουλολογικές συμβάσεις εργασιών οι προτάσεις ρυθμίσεων.

Η μερική απασχόληση θα ισχύει επίσης χωρίς περιορισμούς και στις δημόσιες επιχειρήσεις, στους οργανισμούς, στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, εκτός από εκεί που υπάρχουν ειδικές ρυθμίσεις (π.χ. ΟΤΕ), ενώ ταυτόχρονα ορίζεται ότι ο τριπλός που θα επιπρόσθετα η μερική απασχόληση στον εργαζομένο θα ρυθμίζεται με το Ν. 2190, στην κατοικημένη δηλαδή της μεγαλύτερης μονομερούς από τον εργοδότη.

Από το όσο αναμένεται παραπάνω, γίνεται σαφέστατο ότι η εργασία και άλλα δικαιώματα των εργαζομένων δεν είναι οσοδήποτε πληθώρα.

Το νομοσχέδιο τετρατονηρίμια που έχει έτοιμο να καταθέσει στη Βουλή η κυβέρνηση δεν αφήνει τίποτα οφθαί. Ανεπάρκεια κάθε κοινωνική δικαιοσύνη και στη συνέχεια ακολουθεί το νομοσχέδιο στην το κερδοφορία της κοινωνικής οσοφύλλησης.

Όπως έχουμε τονίσει και άλλες φορές οι επιλογές αυτές της κυβέρνησης έχουν αντιμετώπιση την ΕΕ, το Μασάριχ, τη Λευκή Βίβλο, και το όραμα της οικονομικής και νομισματικής Ένωσης, ενώ επιλογές που στόχο έχουν να μειώσουν το επίπεδο των εργαζομένων και να αυξήσουν το «εξώθη» των εργοδότην. Αυτό, δεν το λέμε εμείς για αντιπολιτευτικούς λόγους, το δηλώνει η κυβέρνηση ανοιχτά και χωρίς κανένα ενδοιασμό. Σε δημόσιο το ο υπουργός Εργασίας, στο περσιόκο «Εργασία», που εκδόσε ο ΟΑΕΔ ανα-

φέρει το εής: «Η δευτερότητα του χρόνου εργασίας οσοσπαστικά έχω να κίνω με τη μείωση του κόστους της υπερωριακής. Στόχος μας είναι η ενόμηση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων, λες και μοράζουμε τα κέρδη με τους επιχειρηματίες, «γιατί πολλές επιχειρήσεις κλείνουν, γιατί δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν στον ανταγωνισμό».

Δεν μπορεί λοιπόν να υπάρχουν οι κανόνες εμφυλίου ή τακτικισμούς για το τι κυβέρνηση ή έχουμε, πηναίω το συμμόρφωτα υπερωρία και πολύ περισσότερο που θέλω να μας οδηγίσει.

Η Κυριακή 21 Ιουλίου εφαρμόστηκε δήλωση του υπουργού Εργασίας στην επιμερίδα:

«Είπαμε, όπου δηλώνει ότι από το νομοσχέδιο θα αρραστεί το «σημείο» που αφήνει στον εργοδότη το διευθυντικό δικαίωμα νομομερως να εφαρμόσει τη δευτερότητα του χρόνου εργασίας. Στο επίσημο κείμενο του σχεδίου νόμου, που βόδισε στη φέσις του Υπουργείου Εργασίας την Τετάρτη 24 Ιουλίου, πράγματι, έχει αρραστεί αυτό η παράρροφος, αυτό όμως δεν ολλάξε το ελάττωμα την οσίο του σχεδίου νόμου. Εί, ο Υπουργός εσίο ότι με την απόλυση της συγκεκριμένης παράρροφος το δωρο κατοχυρώται, ενώ καθόσο απαιτεί. Άλλωστε, το πόσο αντερωτικό είναι το τετρατονηρίμια αυτό της κυβέρνησης φοβείται και από το γεγονός ότι παίρνει κάθε αντιπολιτευτικό μέτρο για να φωνάσει ότι τα στρώση οι εργαζομένοι, ότι δεν υπάρχουν προτεραιότητες, είναι ακούσις αφορητές πιέσεις στους δημοσιογράφους να παρουσιάζουν ότι η κυβέρνηση κάνει υποχώρηση στο δωρο, παρουσιάζουν επιλεκτικές

αυτήπησης στην τηλεόραση μ' αυτούς που συμφωνούν μαζί τους, αποκλείοντας τη διαφορετική γνώμη. Αρνούται να αποκαλύψουν πότε θα το στέλνουν στη Βουλή και σχεδιάζουν να το ψηφίσουν στη σχιζή του κλασικού, ενώ οι αποφασίσεις της αντιδρόσης των εργαζομένων. Και μόνο αυτή η τακτική της κυβέρνησης φανερώνα το μέγεθος του εγκλήματος που στοχεύουν να κινώμας εής βάρος της εργατικής τάξης.

Είναι σίγουρο ότι είναι ένας υποεκπιωμένος, προκείμενος να μετράσει και να προλάβει τις αντιδρόσεις των εργαζομένων, αλλά και για να δώσει επιμερίμωτο στις συνδικαλιστικές οργανώσεις με τις ξεπουλωμένες ηγεσίες, να δικαιολογήσουν την απρσία τους και το ξεπούλημα των εργατών.

Δεν είναι τυχαίο ότι η γαλαζοπικρή ηγεσία της ΓΣΕΕ, Πολυζωγιούλας και Μανώλης, πρόδωκε, και γραμμάτισε, οσοσπαστικά, Δεν έχουμα την ειλικρίμεια και έσκον δηλώμας όπου θεωρούη σημαντική την υποχώρηση της κυβέρνησης γιατί δε δημοσιεύει κείμενο ανεξιλεκτικής ομοκρούσης και ανέθετε το όραμο για διάλογο στα Ίτηματα που βόζει το νομοσχέδιο.

Γίνεται φανερό ότι οι εγκλωβιστές της ΓΣΕΕ πάλι θα ποίηουν το ρόλο του «Δούρειου Ίππου». Δεν έχουμα σκοπό να αντιδρόσουν να οργανώσουν τους αγώνες των εργαζομένων να την οσοσπαστική αυτού του εκτρώματος. Εσίουμα αλληλέ και το βήκωμ με την τοποθέτηση του υπουργού Εργασίας.

Δεν έχουμα οσοσπαστική ότι θα ήτον δυνατόν να οργανώσουν την αντίσταση της Ε.Τ., Άλλωστε ο βίος και η πολιτεία τους το αντίθετο δείχνουμα. Η ομοσπαστική στο διάλογο της οπτικής είναι όλο κινώ, οσοσπαστική. Αποδοχίμας με τον πιο ξεπουλωτό τρόπο ες τι ο στόχος τους ήτον το ξεπούλημα των εργαζομένων με τη διάλυση των εργαζομένων δικαιοσύμια, με τη σφραγίση των υποπθήμενων εκπροσώπων της Ε.Τ. που δε στέφεται αλληλέ για την κυβέρνηση. Άλλωστε ο υπουργός Εργασίας το είπε καθαρά: «Το σχέδιο νόμου στρώμεται στα ομωμωνα εμπιστοσύμια προς το 2000» και ότι «η επιτερεύαση του άφωρο οσοσπαστικό από τη στιγμή που ξεκίνησε ο κανονικός διάλογος».

Να, γιατί εμείς τον διάλογο του νομοσχεδίου διάλογο απήμει!

Να γιατί δεν ομοσπαστείμας και έγκωρο τον καταδωσάμωμας. Αρα, να ο σπασί το διάλογο, να έσίο που τον σπασίμας. Δεν γίνουμα την ανάγκη να απολυθώμας στην εργατική τάξη, τους εργαζομένους! Η μίμωμας πιστεύουμα ότι δε καθάριουμα λέγοντας ότι τους κοροϊβίμας η κυβέρνηση.

Ας μπόηουν λοιπόν αυτό ο κίρω, υποπθήμεμας εκπροσώποι των εργαζομένων σε όποια Βαθμίδα του Συνδικαλιστικού Κινήμωματος και οι βρόνκοι αυτοί οι εργαζομας, έχουμα ήμωμη και κρηση, να έσίο, δεν δε έσώμας κανέναν οργή η γώμαμα.

Ας μην έχουμα λοιπόν ψευδοπθήμεμας, την υπόθεση πέφει να την πάρουμε στα δικά μας χέρια, να οργανώμαμας την αντίσταση όλων των εργαζομένων σε παραδωλλικό πολιτικό μέταμο.

Εργατικά ακυρήματα

Αθήνα

● Ο Βασίλειος Τσαμπουράς, 43 χρόνων, στις 11.5.1998, τραυματίστηκε βαριά, ενώ εργαζόταν ως χειριστής οκαπιακού μηχανήματος μέσα στη στάση, στο εργοστάσιο του Μετρό στην Ομόνοια. Ενώ γίνονταν προσπάθεια να βγάλουν με γεράνη το οκαπιακό μηχανήμα, έγινε ζημία στον γεράνη, το οποίο εξάρτημα έπεσε πάνω στο οκαπιακό μηχανήμα στο οποίο βρισκόταν ο συνάδελφος.

Θεσσαλονίκη

● Ο Ροζ. Γκαζιάν, 28 χρόνων, στις 30.5.1998, ενώ εργαζόταν στην περιοχή Κωστήνηση στην Καλαμάκη, χειριστής του ηλεκτρικού μεταφορέα, όταν ήρθε σε επαφή με το ηλεκτρικό καλώδιο, άσπαστο κάτω από σφοδρά ακούσιες, με αποτέλεσμα να πάθει ηλεκτροπληξία και να χάσει τη ζωή του.

Πειραιάς

● Ο Ελιάνο Κόκο, 20 χρόνων, στις 19.6.1998, έχασε τη ζωή του, όταν κατά τις 2.30, ενώ εκτελούσε εργασίες στον 0 όροφο οκαπιακού έχουμας την ισορροπία του και έπεσε στο όραμο. Εχει έρθε από την Αλβανία για καλύτερες οκονομικές ζωής.

Ζάνθη

● Ο Ενώλ Μολά, 36 χρόνων, στις 19.5.1998, τραυματίστηκε βαριά, όταν έχασε από ύψος 10 μέτρα, ενώ δούλευε σε οκοδομικές εργασίες στο εργοστάσιο γάλακτος «Ροδέμη».

Συζήτηση για τις αποφάσεις της Ομοσπονδίας

Στα πλαίσια των αποφάσεων της Διοίκησης της Ομοσπονδίας, για την πραγματοποίηση περιφερειακών οσοσπασμένων Δ.Σ. των Σωματείων, για την επιμερίμωτο σχέδιο σχετικά με το πρόβλημα του κλάδου, αλλά και τα πρόβληματα που οσοσπασμένον από την ανεργιακή πολιτική της κυβέρνησης και ειδικά με την καταργήση των εργασιών οσέσεων, την καταδωσάμωμας της κοινωνικής οσοφύλλησης κλπ., πραγματοποιήθημας μέχρι σήμερο δύο περιφερειακά οσοσπασμένα.

2 η μίμωμας στη Θεσσαλονίκη και ομοσπαστείμας η Διοίκησης 22 Σωματείων και τα παραρτήματα του Συνδικατικού Οκοδομίου Θεσσαλονίκης.

Η άλλη έγινε στα Κανά της Κρήτης, όπου ομοσπαστείμας οι Διοκίτιες 5 Σωματείων.

Ο πρόβλημαμωμας των συνάδελφων ήταν θετικός και επικεντρώθηκε κυρία στα μέτρα που εσίο εξαναγκίσει η κυβέρνηση, σχετικά με τις εργασιές οσέσεις και την κοινωνική οσοφύλληση.

Επίσης, έτοντομωμας ο πρόβλημαμωμας, σχετικά με την οργάνωμωμας των αγώνων οσοσπαστικό της Ε.Τ., μας και το μέτρο δεν ήθουμα μόνο τους οκοδομώμας, αλλά γενικότερα όλους τους εργαζομένους κλπ.

Βεβαίως, από την προσηή των οσοσπασμένων δεν έβγινωμας και το Ίτημαμα σχετικά με τη «μείωση εργασιών» - τα υπέρτα οσοσπασμένα» ενόμωμας, την εφαρμογή της κλαδικής οσοφύλλησης οσοσπασμένας, την πρόβλημαμωμας οσοφύλλησης μερικών από τους εργοδότες κλπ.

Αρκετοί ήτον οι ομιλητές που καταδωσάμωμας με τον πιο έντονο τρόπο το διάλογο της οπτικής και της παρατάμωμας που ομοσπαστείμας ο «αυτόν. Οι ομιλητές αναφερθήκημας στην Α.Ε., τη συνθήκη του Μοσάριχ, κεντρίμωμας ότι η ρίξες της ενόμωμας πολιτικής της κυβέρνησης βρισκόντες εκεί και είναι αποτέλεσμα οσοσπασμένας επιλογών υπερωριακής των ομοσπασμένων του κερδοφίμωμας με την ομοσπαστή εργασιών και οσοφύλλησης δικαιοσύμιας των οκοδομώμας και όλων των εργαζομένων.

Στις οσοσπασμένες αρκετοί ομιλητές αναφερθήκημας στο Συνέδριο της Ομοσπονδίας μας, κρινόντες το θετικό από όποιο οσοφύλλησης, προβλημαμωμας, προοσοσπαστικό, δημοκρατικό διαδοκίμωμας και βέβαια των οσοφύλλησης που ήμωμας, που θοσ και η ομοσπαστική της δούλεμας, μας το έσώμαμα τη τάχρημα. Τέλος, κομψά διατεταμωμας όλων ήτον ότι δε πρέπει να οσοσπαστείμας ενίοτε μέτρωμα τόπις, τοκομας και πολεμικόμας όλων των εργαζομένων, με ονομωμωμας τον αγώνωμας, με ομοσπαστή οκοδομωμας περισσότερο της ενόμωμας και της αλληλεγγύης της Ε.Τ., με αναπήλη αγώνων αντιστάμωμας, επίθεσης και αναπορησική οπτική της πολιτικής και κάθε πολιτικής που είναι ενάντια στα ομοσπασμένα των εργαζομένων.

Με την οντότητα της τζοκί της πώλης τα χρόνια που πέρασαν, οι εργαζόμενοι και γενικότερα η εργατική τάξη (Ε.Τ.) καταφέρνουν να κατορθώσουν ορισμένα δικαιώματα που βελτιώνουν τη ζωή τους και περιορίζουν την αυδοσία των εργοδωτών, του κεφαλαίου γενικότερα.

Ως τέτοια επιγρομιατικά μπορούμε να αναφέρουμε τα ε-ξής: Ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό, άδεια 7ωρου - 5ήμερο, άδειες επίδομα αδείας, άδεια, περιορισμός απολύσεων, επίδομα, ταμείο ανεργίας, συνδικαλιστικές ελευθερίες, συλλογικές συμβάσεις και μια σειρά άλλο δικαιώματα και κατακτήσεις, που κτώ από τη συσχεμμένη και α-ταλάνετη τζοκί πώλη της Ε.Τ., κτώ από σοβαρά συ-γκρούσεις, πολλές φορές και με βία της ζής των προπο-ρών συνδικαλιστών, κυβέρνησης και κεφάλαιο υποκρούχων να παραχωρήσουν.

Βέβαια από το μύλο και την πώλη του τζοκί συνδικαλιστικού κινήματος ποτέ δεν πέρασε η Έξο ή όλα αυτά θα έχουν νόμιμο χαρακτήρα, μέσα στο εκμεταλλευτικό καπιταλιστικό σύστημα, ο η ίδια η Ε.Τ., οι ίδιοι οι εργαζόμενοι δεν τα περαιοφύρουν, αν δεν παλέψουν, που όχι μόνο ή άλλο κοινωνία, που όχι μόνο θα εξορραζέται και θα δι-ευρώνεται τέτοιο δικαίωμα και κατοκτήσεις, αλλά συνολικά θα υπακούει τα συμφέροντα της Ε.Τ. και γενικότερα της λαού.

Γι αυτό και ο τζοκίς αγώνας έχει αυμνικό, επιθετικό και πολιτικό χαρακτήρα. Γι αυτό το τζοκί συνδικαλιστικό κίνημα συγκρούεται με τους διάφορους μορφωτές, κυβερνητικούς και άλλους συνδικαλιστές που αρνούνται την πολιτικοποίηση των αγώνων, την τζοκί πώλη, τη σύγκρουση, την αναπαρά. Στό-χος τους είναι στο πλαίσιο του συστήματος και χωρίς να θύνα-νται οι απίεις, οι πολιτικές, χω-ρίς ιδεολογικές και πολιτικές ο-πτιμοπρόβες, χωρίς να συνδέ-νται ο ρόλος του κεφαλαίου και η αναγκαιότητα της αναπο-ρήτης του, να παίρνουν κάθε φο-ρά ένα ξεροκαμώτο για τους εργαζόμενους, από το οποίο στην ουσία το κεφάλαιο δεν χέ-νεται τίποτο, αφού έχει χύσιους άλλους τρόπους να ούσει στο κέρη του και να πορεύεται.

Με λίγα λόγια, τα κώτες με τις κυβερνήσεις του λειτουργεί στην κατοκήση εξυμπετήρησης των συμφερόντων του κεφαλαίου και αντίστοιχο το κεφάλαιο τους σπρωίζει. Συνεπώς και οι δύο εξορραζέλιζον την κυριαρχία τους.

Έτσι λοιπόν, το κεφάλαιο, ό-πως είπαμε και προέβλεπε, στο πλαίσιο του συστήματος και κώ-τω από την πώλη των εργαζο-μένων αναγκάστηκε να κώνει κάποιες παραχωρήσεις, που πο-τέ δεν σταμάτησε να διεκδικεί να τις πορεύεται. Γι αυτό πο-τέ να μη μας διαφεύγει ότι οι κατοκτήσεις στον καπιταλισμό είναι προσωρινές, δεν είναι ουσιαστικά λύση στο πρόβλημα της Ε.Τ., αλλά περιορίζουν το

ΜΕΤΩΠΙΟ

Πανελλαδικό Πανεργατικό

βόθμο εκμετάλλευσης και είναι αποτέλεσμα του συσχετισμού των δυνάμεων της τζοκί πώλης. Κάθε φορο το αποτέλεσμα κρινόταν και κρινέται από το βαθμό ανωμοτικότητας, προσα-τολισμού και ετοιμότητας του κινήματος. Για παράδειγμα, η Ν.Δ. με τους ασφαλιστικούς νό-μους 1902, 2084 ορισμένους θε-σικά ασφαλιστικά και συνταξιο-δοτικά δικαιώματα των εργαζο-μένων. Βέβαιος οι οικοδομίο βί-ναι οι μοναχικοί κώδοι που βί-ναι χετλε ελάχιστο από αυτούς τους ουσιαστικούς νόμους και αυτό έχω να κώνει με το πα-ρόντα, όπληδη την ετοιμότη-τα, τον προσατολισμό, την ο-μοιομοτικότητα του κώδοι, βέ-βαια κατά καιρούς πέρασαν νο-μοσχέδια που πελοκούσαν λίγο - πολύ διάφορες κατοκτήσεις των εργαζόμενων και συνολικά της Ε.Τ. Παράλληλα, μέσω του τζοκί αγώνος οι εργαζόμενοι υ-πογράμμιζαν τις κυβερνήσεις, τους εργοδότες, να κοινοπο-θούν κάποια αίσια τζοκί τους.

Σήμερα όμως βρισκόμαστε σε μια άλλη κατάσταση, που δεν έχει προσημύνη. Μια κατάσταση που εκφράζεται από τις δυνά-μεις του κεφαλαίου, την Ε.Ε. και την κυβέρνησή, πρώτο απ-όλο ιδεολογική, πολιτική και δεύτερο εκφράζεται στην ουσια-στική ομορφιά δικαιωμάτων και κατοκτήσεων των εργαζόμενων και συνολικά του λαού.

Αυτή η επίθεση είναι βασική επιλογή του κεφαλαίου χωρίς ορμή και τέλος. Έχει στόχο την ισοπέδωση των πάντων και δεν σφηνεί τίποτα και κώνον ό-ντως.

Αυτή η επίθεση δεν ξεχωρίζει τον ακώδοι, τον ιδιωτικό υ-πάλληλο, τον εργαζόμενο ογώ-τη, τον ΕΕΕ, τους άλλους εργα-ζόμενους.

Η αύξηση του ούου ηλικίας για αυτοαποδοτική αφορο ό-ληση το ίδιο. Η υποστηρίχηση και αυτοαποδοτικότητα που θέ-λουν να εξορραζέλιζον στις ονο-μικές συντάξεις αφορο όλους τους εργαζόμενους. Η κατορή-νη της καλύτερης σύνταξης θα ισχύει για όλους. Η κατορήνη του θώρου - 7ώρου και του 5ήμερου, η διεύθετη του χρόνου εργασίας σε βήμη ή χρονική βάση δεν σφηνεί κο-νώνει ό-ντως. Η κατορήνη του περιορισμού των απολύσεων εν-

διαφέρει όλους. Η κατορήνη των επιδομάτων, των συλλογι-κών συμβάσεων και μιας σειράς άλλων κατοκτήσεων των εργα-ζόμενων σφηνεί όλους.

Το ξεχωριστό των μικροε-παισιων αγρών είναι, αποτελέ-σμα της ίδιας πολιτικής επιλο-γής και, εκτός όλων των άλλων, η σφηνή θα πορεύεται τζοκί-δωσάσεις, αφού αυτές ο κώ-μος από νομοκώτες στον τό-πο του θα βρεθεί ανεργος και ξεροκαμώτος.

Οι επαγγελματίες και βιοτέ-χνες θο έχουν την ίδια τύχη. Ο αθέμιτος ανταγωνισμός τους οδηγεί στο κλείσιμο των μικροεπιχειρήσεων που διοτηρούν και επώμιο, στην ανεργία, τη φτώχεια και την εξορία.

Αυτές οι επιλογές του κεφα-λαίου, που εκφράζονται από την Ε.Ε. και υλοποιούνται από την κυβέρνηση στηρίζονται και από τους άλλους ευρωτόρες της Βουλής και του Συνδικαλιστικού Κινήματος, δεν σταματού εώ. Είναι ανεύχνημη αλυσιδα που συνδέεται άμεσα με την Ποι-ότητα, την Υγεία, το ξεπολήμα των ΔΕΚΟ - όσον σφηνόμενοι - το κλείσιμο μιας σειράς επιχει-ρήσεων και το πέγματο των εργα-ζόμενων στο όριο, τη ροκιστική μείωση των κοινωνικών ποροχών.

Ο νόμος που ψήφισε η κυ-βέρνηση για την Ποιότητα δεν είναι υλογίος. Έχει σφαστότα το-ρική χαρακτηριστικό, θέλει να α-ποκλείσει από την τζοκί πώλη και σε μεγάλο βαθμό από τη δεύτεροβάθμια εκπαίδευση τα

Το κλείσιμο των επιχειρήσεων είναι ανδεύνημο με την αυδο-σία του κεφαλαίου που από τη μία κώνει τις επιχειρήσεις στην Ελλάδα και κίνετα από τους εργαζόμενους στο όριο και από την άλλη επενδύει στη Γιουγκο-σλαβία, την Αλβανία, τη Βουλγα-ρία που εξορραζέλιζον φθνήν ροκιστικό δυνάμιο.

Το ξεπολήμα των δημοσίων επιχειρήσεων που είναι ουσια-στικά πορεύβιστος του αστικού κράτους, δεν είναι μόνο ακώνο-μικό σκώλοδα, γιατί στην ουσία τις χωρίζε στους διάφορους κε-φαλοκώτους, αλλά έχω και βα-θύτητα έννοια, γιατί αυτές οι επι-χειρήσεις, με δυνάμεις σε μια άλλη πολιτική κατάσταση θα μπορούσαν να παίξουν ουσια-στικό ρόλο στην τζοκί.

Από όσα αναφέρομε παρα-πάνω, αβίσιτο βγαίνουν τα εξής συμπεράσματα:

α) Η κυβέρνησή ποιά προση-λωμένη στην Ε.Ε., στις σπορέ-σεις του Μόσκειν, την ένωση της ζής μας στην Οικονομία και Χωροκομική Ένωση (ΟΝΕ), έχει στόχο να κωτεβιαρίσει κάθε ασφαλιστικό, εργατικό δικώ-μιο, κάθε συνδικαλιστική, δημο-κρατική ελευθερία, θα κάλλε-ρται για τις αντιπροβέδες αναμο-ρο στους εργαζόμενους, ποκω-μύνη να περαιοί από την πολι-κή, θα αυξάνει καθημηνά τον

αυτοαρχία, θα ενέπει την επί-θεση στην Ε.Τ. με την τζοκί-οτητα, θα προσηβήσει να φέρει οκμή ποροσέρο το Συνδικαλιστικό Κίνημα. Προση-βεί και θα προσηβήσει ακώ-μο ποροσέρο να παραπλεί το κώ-λο σπένωντας ψευδοθήσεις για το αποτέλεσμα της ΟΝΕ. Αποκρούει ότι η έπαση της ζής μας στην ΟΝΕ θα φέρει και άλλα δένω στο κώ, ότι η ΟΝΕ υπηρετεί το συμφέρον των μονοκαλιών και όχι του λα-ού.

β) Από τη μέχρι σήμερα στά-ση της κυβέρνησης σπένεται τα προβλήματα μιας σειράς κλώ-δων, όπως Οκοδομίο, Ναυτεργα-τικό, Αγροκόμιο, Καθηγητόν, της Ιονικής Τζοκίς και άλλων φώνοτα, ότι δεν είναι διαφε-ρική να σπείσει το σφηνάμε-το μέγματο που έχουν δημιουργήσει

κεφάλαιο - κυβέρνηση - Ε.Ε. ε-
νάντι στους εργαζομένους. Δεν
είναι διατεθειμένη να κάνει τί-
ποτε ως τίποτα, να ικανοποιή-
σει κάποια αιτήματα. Ετσι, γίνεται
φανερό ότι για την κλίση της
οδηγίας της, για την κωπο-
ποίηση σταθερά και κάποια μικρο-
αιτήματα, χρειάζεται πρώτα ο-
ποιοδήποτε κράτος να κάνει
όλα όσα κληθεί να πράξει, μα-
κροχρόνος σκληρός ταξικός α-
γώνας και παράλληλα, κάθε α-
γώνας που αναπτύσσεται χρειά-
ζεται την αλληλεγγύη και τη
στήριξη των άλλων εργαζομέ-
νων. Είναι αναγκαία η συνειρ-
ματική διάσπαση και ο συντονι-
σμός με το άλλο λαό στόμα-
μα που πλητίζεται, για την από-
κρουση και αντιστροφή αυτής της
πολιτικής. Οι αγώνες να μην εί-
ναι απομονωτικοί, αλλά όλο
και περισσότερο να αναγκάζουν
σε πανελλαδικό, πανεργατικό,
πολλακό μέτωπο.

Ή σήμερα γίνεται πλέον ανα-
γκαίο η Ε.Τ. στην δεκαετή ε-
πίθεσή που δεχεται, να αποητί-
σει και αυτή ιδεολογικά και επι-
πλέον πολιτικά. Δεν μπορεί το
Συνδικαλιστικό Κίνημα σε αυτή
την επίθεσή να σπαστεί συνθη-
ματολογικά και με στέρια αιτη-
ματολογία.

Κυβέρνηση και κεφάλαιο προ-
σπαθούν να μολοθούν την Ε.Τ.
με τη λογική της εκδίωξης η πό-
λη των ταξικών. Δεν υπάρχουν
ταξικές. Δεν υπάρχουν άλλες δι-
κόνομες πέρα από αυτή του κε-
φαλαίου, τόσο οι ταξικές συ-
γκρούσεις, οι απεργίες και κινη-
τοποιήσεις δεν έχουν αποτελέ-
μα. Ας όλα και πέρα πρέπει να
εξελισσονται από εργαζομένους
εξοπλισμένους να υπερασφί-
ζονται ταξικά, ότι υπεραπέ-
χεται αγώνες και να αποδοξώ-
με τη λογική των ταξικών και
του διαλόγου, όπως βέβαια να
αντιλαμβάνονται αυτοί, με τους
εργαζομένους στη γωνία, το
Συνδικαλιστικό Κίνημα στο αγέ-

ρω και αυτοί να αποσφαζούν
για εμάς χωρίς εμάς.

Γι' αυτό λοιπόν είναι αναγκαία
να αναδείξει το κίνημα ότι όχι
μόνο η ταξική πάλη συνεχίζεται,
αλλά ότι το χόραμα που χωρίζει
την Ε.Τ. από το κεφάλαιο μεγα-
λώνει καθημερινά. Να αναδείξει
οτι κάθε κατακλιση της Ε.Τ. εί-
ναι αναδεδεμένη με σκληρές
ταξικές συγκρούσεις και έτσι θα
συνεχιστεί να να περιφρακεί και
να κατατάξω δικαιωμάτων.

Πρέπει το Συνδικαλιστικό Κί-
νημα να αναδεικνύει την ταξική
φύση των προβλημάτων, των
επιλογών της κυβέρνησης και ό-
λων που την υπερασφίζουν, της
Ε.Ε., της ΟΝΕ. Το αιτήματα που
προβάλλει πρέπει να έχουν έ-
ναντι να είναι πολιτικά χαρακτηριστικά.

Είναι αναγκαία να αναδείξει το
Συνδικαλιστικό Κίνημα ότι έχει
την υποστήριξη να παλεύει για
την επίλυση των προβλημάτων
των εργαζομένων, αλλά έχει και
την ιστορική αποστολή και αυτή
είναι η κατάργηση της εκμετά-
λευσης ανθρώπου από άνθρω-
πο.

Η Ε.Τ. δεν μπορεί να ζει με
την υποστήριξη των μεμετωπι-
στών του συστήματος, πρέπει να
κατανοήσει ότι είναι άνομο, βάρ-
βαρο, εκμεταλλευτικό και πρέ-
πει να το ανατρέψει.

Χωρίς καμία υποβιβαστική
προσέγγιση, πολυμέτρητη την επί-
θεσή που δεχεται σήμερα η
Ε.Τ., να οραρά όλα τα ημίμα-
τα της και γενικότερα ο λαός. Αυτό
αυτή την απουσία προκρίνει το ε-
ξάρτημα: «Ποιός θα κάνουμε» - «Πο-
ς θα ανασημασμού σε αυτή την
παλιέλευση, ορασητική επίθε-
ση».

Πιστεύουμε ότι η συνταγή
την κρατούμε στα χέρια μας, εί-
ναι η δημιουργία αυτοτονικών
επιτροπών αγώνα και κάθε άλλη
μορφή που θα υπηρετεί τη συ-
νοτονισμένη επίθεσή της Ε.Τ.

Πρέπει αυτονομισμένα να απο-
τηνίσουμε με ενιαίο κοινωνικό
μέτωπο πάλης της Ε.Τ. με ου-
τιονιστικά αγώνες σε ένα μέτω-
πο που θα συγκροτείται με την
κυρίαρχη λογική του κεφαλαίου.
θα αγωνιστεί και θα επιβιώσει σε
κάθε αντίκληση επίλυσης, θα ου-
περασφίσει συνδικαλιστικές όρα-
σεις, συνδικαλιστικές όρα-
σεις κοινωνικά κινήματα, θα δημι-
ουργεί προπομπές ανατροπής
του βάρβαρου καπιταλισμού
που ζούμε, θα αναδεικνύει την
αναγκαιότητα για το κτίσιμο μιας
άλλης κοινωνίας, όπου η Ε.Τ. θα
είναι το πάνα χόρα.

Πιστεύουμε ότι τούτη την ώ-
ρα καθένας πρέπει να πάρει την
επιλογή του.

Κάθε εργαζομένος πρέπει να
επιλέξει ποιο δρόμο θα τριβή-
σει. Ο ένας είναι το συμβιβασ-
ισμό, της παροίτησης, της μο-
ραλιστικής, της μέτρησης που
θέλουν να μας επιβάλουν κεφά-
λαια, κυβέρνηση και οι άλλοι ο-
μοιοκόπτες τους. Ο άλλος είναι
η θέση της απεργίας, της επίθε-
σης σύγκρουσης, του αγώνα, του
μετώπου των εργαζομένων.

Εισατέ βαθιά θεωρούμε ότι
πρέπει να ακολουθήσουμε τον
δύετρο. Την όραση του ανεπι-
στέρη ταξικού αγώνα. Μόνο
αυτός μπορεί να μας οδηγήσει
ξανά από το ναυαγίο του σκοτα-
δεύου, της εδραλιστικής και της
μοραλιστικής, που θέλουν να
μας επιβάλουν.

Ο άλλος όρατος ισως προου-
νάει είναι ο εύκολος, είναι όμως
ο όρατος της υπατηγής, της ο-
πεδοδωρισμού, του σκοταδι-
σμού, της σφάγισης, της πείνας,
της αναρρωτισμού και της ε-
δραλιστικής.

Να βρούμευσ λαπών ομήρα
αίριο ισως είναι αγά. Κάθε μέ-
τρο που περνάει και μας βρικοί
σπαθείς η αναποσφίσησ λει-
τουργεί υπέρ του κεφαλαίου.

ΑΝΤΙΤΑΞΗ στον αυταρχισμό πριν να είναι αργά

Το τελευταίο διάστημα η κυβέρνηση οδισταία και προκλητικά προχωρά σε επίθεσή αυταρχισμού και ωφής αστυ-
νομικότητας σε βάρος εργαζομένων,
εκαπαιδευμένων, φοιτητών, σε βάρος οποιου τολμά
να αμφισβητήσει την πολιτική της και να αντιτάξει
ο' αυτήν.

7 Μάη

ΜΑΤ και δεκαμόρια επιστρατεύει η κυβέρνηση
έναντι στους εργαζομένους της «Ιωνικής», στους
εκαπαιδευμένους και στους εργαζομένους του «Μι-
νίου».

Επιμερόματα Κυριακής 24 Μάη

Αστυνομικές δυνάμεις ομολοβιζομένων συνδικα-
λιστές της ομάδας περιφρακτικής των απεργών
στο μηχανοκίνητο της «Ιωνικής» στον Πειραιά.

Τς επόμενες ώρες και μέρες οι δυνάμεις των
ΜΑΤ με τον πιο τολμώ προσηλαθούν να τρο-
μοκρατήσουν τους εργαζομένους της «Ιωνικής»
και να κωλύουν τον αγώνα τους ενάντι στην Ι-
διωτικοποίηση και το άνοιγμα της πόρτας για ο-
λους τους στην ανεργία, άγον αγώνα που έχει
πενεργό υποστηρικτικό εκατοντάδων εργαζομέ-
νων από άλλους κλάδους.

27 Μάη

Με χόραμο και με το ρόδαμα των ΜΑΤ σπιντε-
λωπιδένια οι εργαζομένοι που ομωμετησαν στην
πανεργατική απεργία και παρεία στη Βολή.

Αγριο ζύλο και πολεμικές συνδικαλιστών στον
Πειραιά.

Στις 11, 12, 13, 14, 15 Ιουνίου και ενόσ του πό-
ρου του μηχανοκίνητου της «Ιωνικής» στον Πει-
ραιά έχουν κατασχετηθεί όμοιους των ΜΑΤ με
ταυτοχρόνη όραση του χόρα κίνημα, παρακρο-
τική μηχανοκίνητα και μίσημα η κυβέρνηση χρα-
σιμοποιώντας τους κατασχετημένα μηχανοκί-
νητα και το δεκαμόριο μέσα που της παρείχε το α-
πό κοινωνικό ούστημα που υφίσταται, μετατρέπει
το εξελαστικό κέντρο σε όλη τη χόρα σε τόπο ε-
δρασησ των αγνωμύζομένων εκπαιδευτικών και
σπουδαστών.

Την Δευτέρα 15 Ιουνίου μετά από κάλεσμα της
ΟΜΕ, της Ομοσπονδίας μας, του Εργατικού Κέν-
τρου Αθηνών, της ΑΔΕΔΥ και του Σωματείου
Κλωστοϋφαντουργίας - Ηλιασμού - Δερμασμού,
στην Αθήνα πραγματοποιείται μια από τις μεγα-
λύτερες συγκυνηρώσεις των τελευταίων χρόνων.

Στη συγκυνηρώση εκφράστηκε η συμμετοχιστική
και αλληλεγγύη στους εκπαιδευτικούς και κατά
το ποσ όρατος και μαχητικό τρόπο η απόφαση να
αντισταθεί και αυτονομισμένα αγώνα κόντρα στον
αυταρχισμό, τη βία, την προβοκάτωση, τον αντι-
κομμουνισμό, που επιστρατεύει η κυβέρνηση για
να εξαρρώσει την αντίκληση της πολιτικής.

Ανάλυση σε όραμο και σε αποφασιστικότητα ή-
ταν και η συγκυνηρώση στη Θεσσαλονίκη, που έ-
γινε την ίδια μέρα με το ίδιο περιεχόμενο.

Την Τρίτη 16 Ιουνίου και αφού έχει προηγηθεί η
τρομοκρατική επίθεσή ενάντι στον πρόεδρο της
ΟΜΕ, η οπλική υπεσία της κυβέρνησης και το
καθεστώς τρόμου που θέλει να επιβάλει, το κί-
μα αγνησ και υπεδύλασης προβοκατωμένων ο-
μοβουν που καλλιεργεί ομωλόν το χόρα φοσιολο-
γικών ομάδων που επιτίθενται κάτω από το βλά-
μημα της αστυνομίας ενάντι σε 2 συνδικαλιστές
φοιτητές και έναν εκπαιδευτικό.

Αποτέλεσμα της δεκαμόριας επίθεσης ήταν ο
23χρονος Δημήτρης Κωνσταντίνου, μέλος του ΚΣ
της ΕΦΕΕ να δώσει επί μέρες τη μάχη με το θά-

νατα, μετά από πόλωση νευροχειρουργική επέμ-
βαση που υποβλήθηκε στο κεφάλι και η Ηλιάς
Φωτιάδης φοιτητής και Γιάννης Καραμπασιλάκης
αδελφόςσ αδελφόςσ με βάρβα τραύματα.

Την Πέμπτη 18 Ιουνίου κατά τη διάρκεια συγκυ-
νηρώση ενάντι στη δεκαμόρια επίθεσή δρον
συνεχίστηκε μπροστά από μάτια της αστυνομίας
να γίνεται - άγνωστο με στόχο να αποκορμηθεί το
λαϊκό κίνημα και να τρομοκρατηθούν τμήματα του
λαού.

Ο έρωτας της κυβέρνησης με τη βία και τον
αυταρχισμό δεν είναι σημερινός, τον έχει κάνει
γνωστό από πολύ πιο πριν, τον έχει γνωρίσει ο
κλάδος μας, οι μεταλλεργιστές, οι ναυτεργιστές, οι
αγροτες, οι ουνταρτοίχοι, όλοι όσοι δεν τα διδάσκω-
να μπροστά στη δύναμη, δεν ακούσουν το κεφά-
λο, δεν υποδουλοσται.

Σήμερα όμως η επίθεσή της κυβέρνησης ενάν-
τι στο μαζικό λαϊκό κίνημα παίρνει άλλη χρα-
κτηριστική.

Η βία, ο αυταρχισμός και η τρομοκρατία δεν ορα-
ναι να κωλύουν τις αντιστάσεις των εργα-
ζομένων.

Από το σπλοσάσιμο της κυβέρνησης γθαίνου
οδρασησ πλέον στην τα όραμα και οι μεθοδός της με-
τωποκοινωνικής πάλης.

Η κυβέρνηση αγνησ δαπάνη της πόρτες του
σπλοσάσιμο της για να βγει από τα σκοτάδια του
υπατάτος το τέρας του αυτοκωμωδισμού, σηματο-
δοτώντας πλέον τη χειρότερη επίθεσή ενάντι
στο λαϊκό κίνημα.

Η οδραση των αυταρχικών τρομοκρατικών με-
θοδών της κυβέρνησης και η κωμωδίασ τους θα
πρέπει να σπιντελωπιδένια για κάθε δημοκρα-
τικό μέτωπο. Το μέτωπο ενάντι στην αντιδρα-
σητική αυταρχική πολιτική της κυβέρνησης πρέπει να
γίνει υπεδύλασ όλο του λαού ώστε να μην περσί-
νει η ανάλυση του αυτοκωμωδιστικού αυταρχι-
κού κράτους, που όπως δεικνύει η προφαση και
παλιότερα εμπειρία οδρασησ συνολικά ενάντι
στον δημοκρατικό δικαίωμασ, ενάντι σε όλα τα
δικαιώματα ολόκληρου του λαού.

Οι εργαζομένοι μπροστά ο' αυτό το κίμα αντι-
κλητική υπεσία που θα ενσχυάται όσο διαγιγώ-
νεται η πάλη μας και η αγνηστική μας ενόπτη
να βάζει σε κίνδυνο τα δικαιώματα της ηλιοκοκρο-
τικής, πρέπει να ομωμετα προτεραιοτητα στην πε-
ριφρακτική των αγώνων μας, στο δυνάμωμα της
επαγρυνησής μας.

Η επίθεσή αυταρχισμού της κυβέρνησης απο-
τέλεσι την καλύτερη επιβίωση για τον πασικό
και την υπεδύλαση που κωμω, μπροστά στις λαϊ-
κές κινητοποιήσεις που βάζουν σε κίνδυνο τα
συντηρίματα των ορανησικών της, προδύλαση πα-
ράλληλα και με ακρίβεια την τήρη που την περ-
μει.

Καθεμιάν γίνεται ορατό ότι ο εκουνηρω-
στές πληρωμένους βαρβα τμήματα, για το μίος που
επιβελώνουν κωμωμωσται απέναντι στους εργαζο-
μένους «θα φύγουν νύχτα». Το ζήτημάμο όμως
για τους εργαζομένους και τα λαϊκά στρώματα εί-
ναι να πάρει το δρόμο του φουκαμια μια ώρα
αργότερα - και η πολιτική τους να αλλάξει ο συ-
νηθιστό των πολιτικών δυνάμεων υπέρ των αμ-
ωφερών των εργαζομένων, του λαού και του τό-
που.

Η λύση υπαράγει και αρχίζει και κεραζέει εδρα-
ση.

ΙΣΧΥΡΟ ΕΝΔΙΚΟ ΛΑΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ και θα
μπορεί να επιβίσει και να υπερασφίσει μια προ-
οδωτική πορεία του τόπου μέσω από συγκυνη-
ρώσεις με την εξόρμηση και την ομωλγηση του λαού.

Τον εκσυγχρονισμό που επικαλούνται ο Σημίτης η κυβέρνηση του, το ΠΑΣΟΚ, η ΝΔ και άλλοι συνοδοιπόροι τους, τον γευτήκη οι εργαζόμενοι στην πλάτη τους το τελευταίο διάστημα. Έκσυγχρονιστικά ΜΑΤ σε βαρσοποιημένη υπηρεσία αντιμετώπισης με τον πιο βίαιο και βάρβαρο τρόπο τους εργαζόμενους του «Μινιαν», τους αδιόριστους εκπαιδευτικούς, τους απεργούς της «Ιωνικής Τράπεζας», τους εργαζόμενους απεργούς στις 27 Μάη στην πανελλαδική πανεργατική απεργία.

Όσοι δεν κατάλαβαν μέχρι σήμερα τι εννοεί η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ όταν μιλά για εκσυγχρονισμό, διάλογο, σοσιαλιστική κυβέρνηση και άλλα παρόμοια συνθήματα, αυτές τις μέρες θα πρέπει να το καταλάβουν και μάλιστα σε βάθος. Διάλογος για την κυβέρνηση σημαίνει «όπου δεν πίπεις λόγος, πίπεις υβρίδι». Εκσυγχρονιστικά σημαίνει πεσοκόμηση σοσιαλιστικών, εργατικών δικαιωμάτων, ξεπουλήτρια της δημόσιας περιουσίας, ανεργία, απολύσεις, κατάργηση των κοινωνικών παροχών, μείωση του εισοδήματος των εργαζομένων και οι εργαζόμενοι να λένε: «Έγραψε με αγά μ' ν' αράσει».

Συγκεκριμένα αναφερόμαστε στην 24ηρη πανελλαδική πανεργατική απεργία που είχε κηρύξει η ΓΣΕΕ, στις 27 Μάη και τα βίαια γεγονότα που διαδραματίστηκαν από τις δυνάμεις καταστολής, με την αυτή κορόμφηση της κυβέρνησης.

Οι εργαζόμενοι σε Αθήνα, Πειραιά, Πάτρα, Θεσσαλονίκη, Λάρισα και σε άλλες μεγάλες πόλεις έδωσαν αγωνιακό, μαζικό «παρών» φ' αυτή την κινητοποίηση. Απέδειξαν ότι έχουν τη δύναμη και τη θέληση να συγκροτούνται και να ανατρέψουν τα σχέδια της κυβέρνησης. Απέδειξαν ότι δεν χωράνε στο ραχάκι της αναισχίας και του σοσιαλισμού όπου θέλουν να τους κλείσουν οι συνδικαλιστικές πλειοψηφίες της ΓΣΕΕ και άλλες όμοιες πλειοψηφίες του συνδικαλιστικού κινήματος (σ.κ.).

Είναι αλήθεια ότι οι εργαζόμενοι έφραξαν από τα ότενα ουνοειναιτικά όρια που προσπάθησαν να επιβάλουν οι εγκυβητοί της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ. Με τη μαχητικότητα τους, τον αγώνα, τον παλμό τους, το ουνοειναιτικό τους, έδωσαν χρομα στο ουνοειναιτικό και πορεία. Η οργή, η αγανάκτηση των απολυμένων, των ανεργών και ουνοειναιτικών όλων των εργαζομένων, που βλέπουν να «εκτελούνται» τα εργατικά δικαιώματα, να αδύναιται προς κατάσχεση η κοινωνική ανάλυση, εφέρασε και την ουνοειναιτική που η ουνοειναιτική του αγώνα, την κατασκήν της ΕΕ, του Μασοστρίχ, της κυβερνητικής πολιτικής.

Φαινόταν ότι όσα η κυβέρνηση οφείνει τη θήλη στο λέμνο της Ε.Τ. στο κέντρο της αυτοοργάνωσης και του αυτοαρχαίου, τόσο οι ουνοειναιτικές Η εργαζομένων ουνοειναιτίζονται. Η ουνοειναιτικότητα, η διάθεση, ο παλμός, η κατασκήν του οπαίου ουνοειναιτικού παίρνει αγά - οργή αλλά χαρακτηριστικά. Χαρακτηριστικό

Οι αγώνες των εργαζομένων θα ανατρέψουν τη βία και τρομοκρατία της κυβέρνησης

αυγκοκρηση, αγάνα αντιεπιθετική.

Αυτά είναι που δεν αρέσουν στην πλειοψηφία της ΓΣΕΕ γι' αυτό και πεισματικά αρνείται τους αγώνες, αλλά και όταν πιέσει ο' αυτούς, κάτω από την πίεση του ταξικού σ.κ. και των προβλημάτων, παίρνει μέτρα να τους έχομε οπλά να κάνουμε με μια αντιλαϊκή κυβέρνηση, αλλά με κυβέρνηση - τρομοκρατία, κυβέρνηση αυτοαρχική, που η πολιτική της και η τακτική που ακολουθεί παίρνουν πλέον φασιστικά χαρακτηριστικά.

Η Ουνοειναιτική έγκραση είχε προδοσιότητα την κλάδα για την τακτική που θα ακολουθούσε η κυβέρνηση, προκειμένου να περάσει αυτήν την καθαρά αντιλαϊκή ουνοειναιτική πολιτική, τη σφηνά του σ.κ. πιάτσουν ότι με τη κτημιαία κάτω από τη μέση στο ουνοειναιτικό κίνημα τα χρόνια που περάσαν, καθάρσαν μαζί του και μπαρταν πλέον ουνοειναιτικότητα να εφαρμόσαν τα σχέδια τους. Δεν τους βήγχε όμως, οι εργαζόμενοι καθημερινά αποπρίτταν αυτές τις ηγεσίες και εναντιώνοντο στο ποτάμι του αγώνα, της ανεραινετικής ταξικής πάλης.

Η κυβέρνηση, λοιπόν, βλέποντας ότι το ποτάμι της οργής και του αγώνα καθυμενιμένα μεγαλώνει, σχεδίασε και οργάνωσε επιχείρηση με τις δυνάμεις καταστολής, επιτήκε και έλυκοκό τονε αναιτία τους απεργούς της

Αθήνας, που πορεύονταν έξω από τη Βουλή και τους απεργούς του Πειραιά όταν πραγματοποιήσαν πορεία διαμαρτυρίας στους δρόμους του Πειραιά.

Γινεται ουνοειναιτικό έρωκοπέ-σπες πλέον σε όλο του το μέγεθος το πρόσωπο της κυβέρνησης. Φαινόταν καθαρά ότι δεν έχομε οπλά να κάνουμε με μια αντιλαϊκή κυβέρνηση, αλλά με κυβέρνηση - τρομοκρατία, κυβέρνηση αυτοαρχική, που η πολιτική της και η τακτική που ακολουθεί παίρνουν πλέον φασιστικά χαρακτηριστικά.

Η Ουνοειναιτική έγκραση είχε προδοσιότητα την κλάδα για την τακτική που θα ακολουθούσε η κυβέρνηση, προκειμένου να περάσει αυτήν την καθαρά αντιλαϊκή ουνοειναιτική πολιτική, τη σφηνά του σ.κ. πιάτσουν ότι με τη κτημιαία κάτω από τη μέση στο ουνοειναιτικό κίνημα τα χρόνια που περάσαν, καθάρσαν μαζί του και μπαρταν πλέον ουνοειναιτικότητα να εφαρμόσαν τα σχέδια τους. Δεν τους βήγχε όμως, οι εργαζόμενοι καθημερινά αποπρίτταν αυτές τις ηγεσίες και εναντιώνοντο στο ποτάμι του αγώνα, της ανεραινετικής ταξικής πάλης.

Η κυβέρνηση, λοιπόν, βλέποντας ότι το ποτάμι της οργής και του αγώνα καθυμενιμένα μεγαλώνει, σχεδίασε και οργάνωσε επιχείρηση με τις δυνάμεις καταστολής, επιτήκε και έλυκοκό τονε αναιτία τους απεργούς της

αυγκοκρηση, αγάνα αντιεπιθετική. Είναι ουνοειναιτικό αυτό η κυβέρνηση με κάθε μέσο θέλει να παραλύσει το σ.κ. να το βάλει στη γωνία και παράλληλα να ουνοειναιτεί το διάλογο της απάτης με τις ξεπουλημένες ηγεσίες του κινήματος. Καταλαβαίνω πολύ καλά ότι, όσο αναινεθεί το κίνημα, τόσο οι εργαζόμενοι αναινετιστοποιούνται ότι με την πάλη τους μπορούν να ανατρέψουν τα σχέδια της. Όσο ουνοειναιτίζονται, όσο μπορεί να κουνε το έλεγχο του κινήματος και να βίγει μπροστά σε ανελέγκτες καταστάσεις που θα δυκολεύουν την εμφάνιση της πολιτικής της τόσο παίρνει κάθε μέτρα που θα οδηγεί το κίνημα στην αδράνηση, τη χειραγώγηση και την καθυστέρηση.

Είναι ουνοειναιτικό ότι η κυβέρνηση, με αυτόν τον βίαιο τρόπο, θέλει να οδηγήσει το κίνημα στο διάλογο και την ιδεολογική χειραγώγηση, που αυτή και οι ουνοειναιτικοί της ουνοειναιτικότητες και πολιτικές ηγεσίες επιβιώνουν. Δηλαδή το ξεπουλητικό κάθε κατασκήν της Ε.Τ., που θα έχει και τη δική της οργάνωση και θα αποτελεί άλλοθι για την κυβέρνηση.

Επίσης, με αυτόν τον βίαιο, τρομοκρατικό τρόπο κυβέρνηση και ουνοειναιτοί της προσπάθησαν να πείσουν τους εργαζόμενους ότι η εποχή της πάλης των

τόνων, των ταξικών ουνοειναιτικών πάρασε. Προσπαθούν να πείσουν ότι η ιδεολογία είναι μια, μόνο αυτή του κεφαλαίου και σε αυτή πρέπει να υποταχθούμε.

Να, λοιπόν, γιατί η Ουνοειναιτική επημενεί ότι η επίθεση που έδωσαν σήμερα οι ακαθάριτοι σ.κ., είναι ο μόνος που μεταφέρει αυτή την πολιτική στο σ.κ. είναι ο κύριος ουνοειναιτοί της και στήριγμα κυβέρνησης - κεφαλαίου. Οι πλειοψηφίες αυτές που βρίσκονται στη ΓΣΕΕ, σε

χαρακτήρα και είναι επίθεση πρώτα από όλα θεολογική και πολιτική.

Σε αυτή τη βίαιη επίθεση που δεχεται σήμερα η Ε.Τ. από κεφαλαίο, Ε.Ε. και κυβέρνηση, ρόλο «δουρετου ήπυου» παίζουν οι ηγεσίες που πλειοψηφούν στο σ.κ., είναι ο μόνος που μεταφέρει αυτή την πολιτική στο σ.κ. είναι ο κύριος ουνοειναιτοί της και στήριγμα κυβέρνησης - κεφαλαίου. Οι πλειοψηφίες αυτές που βρίσκονται στη ΓΣΕΕ, σε

ΜΑΡΑΘΩΝΙΑ ΠΟΡΕΙΑ ΕΙΡΗΝΗΣ

Ορκος στον Λαμπράκη, χρέος στη ζωή

Στις 17 Μάρτι κορυφώθηκαν οι ποικίλες εκδηλώσεις του 20ού δεκαήμερου Ειρήνης που διοργανώνει η ΕΕΔΥΕ και η «Νεανική δράση για την Ειρήνη» σε όλη τη χώρα, με τη συμμετοχή δεκάδων μαζικών κοινωνικών οργανώσεων και φορέων.

Στη διάρκεια του δεκαήμερου όλη τη χώρα έζησε μέρες αντιιμπεριαλιστικής, φιλεργατικής αντίστασης.

Από την Κασσώπη, τη γενέτειρα του μαρτύρου της Ειρήνης Γρηγόρη Λαμπράκη, έγινε η αρχή των φετινών πορειών Ειρήνης που απλώθηκαν σε όλη τη χώρα.

Η βροντερή φωνή του φιλεργατικού κινήματος ακούστηκε μέσα από μαζικές πορείες ειρήνης. Στον Αραόζο, στη Λάρισα, στο Βόλο, στη Κερκίρα, στα Τρίκαλα, στα Χανιά, στην Κορινθία, στη Χαλκίδα, στη Θεσσαλονίκη και σε άλλες πόλεις της χώρας.

Στις 17 Μάρτι χιλιάδες αγωνιστές της ειρήνης στην πλειοψηφία τους νέοι και νέες έδωσαν στον Τύπο του Μαραθώνα το μαχητικό τους «ΠΑΡΟΝ» για

να τιμήσουν τη μνήμη του Γρηγόρη Λαμπράκη, για να διακηρύξουν ότι ΜΙΑ ΕΝΙΑΙΑ Η ΕΠΙΛΟΓΗ για τους λαούς ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ.

Η δυναμική του λαού, των λαών είναι το μόνο «αντίδοτο» στη νέα τάξη του ιμπεριαλισμού.

Τα κινήματα Ειρήνης σε όλο τον κόσμο μπορούν να περάσουν στην αντιεπιθετική.

Αυτό είναι το ελληνοδρόμο μνήμη του δεκαήμερου Ειρήνης.

Αυτό το μήνυμα προσπάθησαν να κρυφτούν τα ιδιαιτικά και κρατικά κανάλια που ελέγχονται από κυβέρνηση, βιομηχανούς, εφοπλιστές και πήραν την απάντησή τους χιλιάδες αγνωστές της Ειρήνης, όταν φθάνοντας στη διάρκεια της Μαραθωνίας πορείας μπροστά στο κτίριο της ΕΡΤ στην Αγία Παρασκευή, βροτοψέφωσαν «Αληθεία είναι οι αγώνες του λαού και όχι οι ψευδείς του κάθε καναλιού». «Τα ΜΜΕ παραπληροφόρουν, τους μαζικούς αγώνες αγνοούν».

Το γραφείο Τύπου της ΕΕΔΥΕ εκ-

φράζοντας την αγανάκτησή της για τη στάση των ΜΜΕ τόνισε την επομένη της Μαραθωνίας πορείας:

«Πρόκειται για μια φοβερή κατάσταση αυτόν που θέλουν να ονομάσουν Μείωση Μαζικής Ενθέρμησης, η οποία σε ό,τι αφορά το κίνημα ειρήνης παίρνει χαρακτηριστικά φασιστικής λογοκρισίας.

Από μια άποψη δε μας εκπλήσσει αυτή η αντιμειώση.

Λέει μπορεί να περμένει κανείς την προβλεπή της αντίστασης του λαού μας από νέικους που έχουν προσκομίσει τη βαρβαρότητα, που διαμορφώνει η «νέα τάξη», από αυτούς που δημιουργούν οκτώστρατα για να προβάλουν τη χυδαία τους και την κατάπτωση που μπορεί να επικρατήσει και την ίδια στιγμή να εξεφράζουν κάθε δραστηριότητα που αφορά τα ανθρώπινα δίκαια, ένα από τα οποία είναι η ειρήνη.

Είναι πράγματι, να αναρωτιέται κανείς να δε θα ήταν οι εθελοντές και τα όργανα των εφημερίδων προσπάθησαν να απεικονίσουν το συμβάν στη χώρα μας ή αν περνούσαν από τον έλεγχο της αμερικανικής πρεσβείας».

Όσο και να προσπαθούν να αποσιωπήσουν τους λαϊκούς αγώνες δεν θα καταφέρουν να τους εμποδίσουν.

Σήμερα που οι υπερπληρωτές οικοδομούν μια κοινωνία βασισμένη στον πόλεμο, τη μείζα και την απονομή που φέρνουν υπέρτατα κέρδη στις πολυεθνικές.

Σήμερα που οι επιταχυνόμενες εξεργασίες μέσα από εντάσεις και περιπέτειες μας οδηγούν σε μεγαλύτερη οικολογία στα επιβεβλημένα σχέδια των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ.

Ο μόνος δρόμος που ανταποκρίνεται στα συμφέροντα του λαού και του τόπου και των λαών της περιοχής είναι ο δρόμος του αγώνα και της αντίστασης στη «Νέα Τάξη Προγραμματισμού» στις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ.

Οι σπαστές της πάλης για την εθελοντική στη λογική του συμβιβασμού, της ηττοπαισίας και της υποταγής, απεινούν στους ισχυρούς που στραγγαλίζουν τα δικαιώματα των λαών, πρέπει να πολλαπλασιαστούν και να πολλαπλασιαστούν. Το απαιτούν οι δίκαιοι και οι περναί. ΤΟ ΑΠΑΙΤΕΙ Η ΖΩΗ.

Για πέντε μέρες η κυβέρνηση πανόρατος στους κατασταλτικούς μηχανισμούς που της παύει το εσωκοινωνικό σύστημα που υπηρετεί, μετέτρεψε το σχολείο σε τόπο εξόστωσης των αναγκασμένων εκπαιδευτικών.

Η κυβέρνηση οδύστικτα έχοντας και την υποστήριξη των βρόνων των μέσων μαζικής ενημέρωσης, προσπάθησε να κάνει το μάγουλο άσπρο επιδοματώντας να παρουσιάσει τις επιλογές της για την παιδεία σαν εκπαιδευτική αναγέννηση και τη στάση των εκπαιδευτικών σαν εθελοντική στη «φιλοκλήτη» της πολιτική!

Η προσπάθειά της έπεσε στο κενό, ο αγώνας των εκπαιδευτικών αποκάλυψε όλες τις πτυχές της αντικειμενικότητας της πολιτικής απομύχωσης στη κυβέρνηση και στο θέμα της παιδείας είναι ο πιο καλός και υπεύθυνος καθηγητής του κεφαλαίου και των μαριονετών της «Λευκής Βίβλου» για ένταση των ταξικών φραγμών στην παιδεία.

Η κυβέρνηση έχοντας στο πλευρό της τους βροτάτους της πιο αντιλαϊκής πολιτικής των τελευταίων χρόνων προσπάθησε να παρουσιάσει σαν μοναδικό αίτημα του αγώνα των εκπαιδευτικών τη διατήρηση της ε-πετηρίας, απουσιάζοντας το από τα γενικότερα αιτήματά τους, για δωρεάν δημόσιο σχολείο, χωρίς ταξικούς φραγμούς στη μόρφωση.

Οι τάξεις γραμματολογίου προσέβαλλαν, ακμή και τις προτορικές σε βία επιβίωσης τους ενάντια στους εκπαιδευτικούς να τις δικαιολογούν εντάσεις της ως πλάγια της απόφασης τους/ή να βάλουν σε τάξη την κοινωνία, να βάλουν με την εξάλειψη των εκπαιδευτικών σε τάξη τα κακώς κείμενα της εκπαίδευσης.

Μπορεί σήμερα να μιλά κανείς για αξιολόγηση και για αξιολογία που επικαλούνται; Μπορεί κύρια να χορηγοπούν τέτοιους όρους, αυτοί που με τη βία, τον αυταρχισμό, την προβλεπτική επιδοματών να μην αφήσουν τίποτα όρθιο «αυτών τον τόπο»;

Κάθε όλη, την αξιολόγηση την ελήθησαν με το δικό τους μέτρο, του ροσφετού και της εξαργύρας ουδεσιότητας, με το αν ο εκπαιδευτικός έχει τη δύναμη να μιλά ελεύθερα στα παιδιά για τα όπλα και τους άπυξ της μείζα, της τάξης, για οράματα, ιδέες και ελπίδες.

Η κατάσταση της επιτηρίας εξυμνήθηκε μέσω των σχεδίων της κυβέρνησης για πλήρη διάλυση του δημόσιου σχολείου, για μια παιδεία στην υπηρεσία του κεφαλαίου, που θα απαλλάσει το κράτος από την υποχρέωση του να παύσει ολοκληρωτικά τον σχολείο στους νέους και θα βροτά το παιδί του εργατή να γίνεται μόνο εργατής και το παιδί του πλούσιου να γίνεται διαχειριστής του συστήματος.

Μένει προσπάθησας να πείσουν το λαό και κυρίως τους εργαζόμενους ότι οι πανελλαδι-

Η παιδεία στο εκτελεστικό απόσπασμα

κός εξετίσεως θα είναι πιο δύσκολος, κρίνοντας όμως ότι οι εξετάσεις θα είναι σε περισσότερα μαθήματα. Θα αρχίσουν πιο νωρίς και ότι το κάθε λάθος θα είναι μοραίο για την εξέλιξη του νέου, αφού δεν θα δίνεται η δυνατότητα διάρθρωσης του βαθμού του.

Προσποθούν να αποκρίψουν ότι μέσα από διαρκώς περισσότερες και δυσκολότερες εξετάσεις, που φυσικά θα γίνουν περισσότερο από «αγαπώ» το φροντιστήριο επιτυγχάνουν τον κύριο στόχο τους που είναι η αμορφωση του δικαίου τους της μάρφωσης από χιλιάδες νέους που θα προέρχονται από το λαϊκό στρώμα.

Μιλούν για ελεύθερη πρόβαση στο ΑΕΙ όταν οι ίδιοι θέκονται ότι πάνω από το 10% παιδιών εργατών διακόπτονται από το δημοτικό στο γυμνάσιο και 20% από το γυμνάσιο στο λύκειο, κρίνοντας ότι τώρα με τις νέες ε-

ξετίσεις τα ποσοστά αυτά θα πολλαπλασιασθούν.

Μιλούν για ελεύθερη πρόβαση στα Πανεπιστήμια. Δεν λένε όμως ότι πάλι θα υπάρχει κλειστή στήλη εισακτέων ο' αυτά, όπως δεν λένε ότι η αντιουσιαστική επιβολή δάκτρων στους φοιτητές των προγραμμάτων σπουδών επιλογής ανοίγει το δρόμο για πλήρη αραφίση του δικαίου τους στη δωρεάν παιδεία.

Μιλούν για μείωση της παρα-

παίδειας, αλλά κρίνουν ότι η παιδεία που προοδούν θα φρονιάσει ακόμη περισσότερο τα ποσοστά των ιδιωτικών φροντιστηρίων.

Της επαίχυντες αυτές αποφάσεις τους, καταδικαστικές για το σήμερα και του αύριο της νέας γενιάς και του τόπου, αποφάσεις που για την αναστροφή τους παλεύει η εκπαιδευτική κοινότητα και το σύνολο των λαϊκών στρωμάτων θέλουν να κρούσει η κυ-

βέρνηση οικονομικά πίσω από την επιτηδία και μιλώντας προβακάτομα για μικρές φιλετουχίες που προβάλλουν αντιστάσεις.

Η κυβέρνηση εκδηλώνοντας το μίσος που την κατεχει ενάντια σε όσους δεν σκύβουν το κεφάλι και αντιστέκονται στην αντιλαϊκή της πολιτική, ξεδιάντροπα μέσα από τα ΜΜΕ στρέφεται ενάντια στους εργαζόμενους που χωρίς να είναι εκπαιδευτικοί συ-

μπαρστέκονται στους αγώνες των εκπαιδευτικών, φθάνοντας πλέον στο σημείο να ποικιλοποιεί ακόμη και τις εκδηλώσεις αλληλεγγύης μεταξύ των λαϊκών στρωμάτων.

Τους δηλώνουμε:

α) Η αλληλεγγύη είναι όπλα και ασπίδα μας, ενάντια στα σχέδια της ντόπιας και ξένης πλαυτοκρατίας που πιστά υπηρετείται και δεν είμαστε διατεθειμένοι να της το παραδώσουμε.

β) Η πάλη για πραγματικό σχολείο και ουσιαστική μάρφωση δεν είναι θέμα μόνο των εκπαιδευτικών, είναι πρώτα και κύρια θέμα των εργαζόμενων γι' αυτό καθημερινά θα ενισχύουμε την πάλη μας ενάντια στους ταξικούς φρονιάκους στη μάρφωση, καθημερινά θα ενισχύουμε τα χαρακώματα των εκπαιδευτικών.

Η μάχη για τη λαϊκή μάρφωση θα έχει διάρκεια και το γινώσκουμε.

Ο χρόνος της δικαιοσύνης θα εξαρτηθεί από τη μείωση των καθημερινών μας με η εργατική τάξη, που είναι αυτή που αποτελεεί τον πρώτο στόχο της αντεκπαιδευτικής πολιτικής, μπροστά στους αγώνες, για να πάρει στα χέρια της το όπλο της γνώσης.

Η μείωση αυτών των καθημερινών όλο πρέπει να την επωδύζουμε, το απαιτεί το αύριο των παιδιών μας, του λαού και του τόπου.

Καταγγελία των οικοδόμων Ανατ. Φθιώτιδας

Το πρωτογενές επεισόδιο που έγινόν τις τελευταίες ημέρες διεξαγωγής του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ για την πρόσληψη καθηγητών με το νέο σύστημα του Υπ. Παιδείας είναι ελεύθερο. Πανε πολλά χρόνια που και η παροχή μας είχε να χύσει πορομια γεγονότα και συγκριμένα η πόλη της Λαμίας. Η πρωτοφανής αγριότητα που επέ-

δωσε η Αστυνομία εναντίον των διαμοιραζόμενων καθηγητών προκαλεί αληθινή εντύπωση στην κοινωνία μας και οι εργαζόμενοι μας προβληματίζετι βαθύτατα.

Με την ανακοίνωση μας θέλουμε να καταγγελλουμε τον αυταρχισμό και τη βία που χρησιμοποιεί η κυβέρνηση σε κάθε εργαζόμενο, αγρότη, υπάλληλο συνταξιούχο

κλπ. και να δηλώσουμε την συμπαρόστασή μας και την συμπαρά μας στους εκπαιδευτικούς για τον τρόπο που αντιμετώπιζθηκαν, να κάνουμε δε δημόσια γνωστό ότι οι εργαζόμενοι δεν πρόκειται να πτοηθούν από τέτοιες ενέργειες, αλλά θα βρεθούμε μπροστάρηδες σε όποιους αγώνες χρειαστεί να κάνουμε.

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΕΚΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

Πολύ ξηπουλάνε το φιλέτο της Δημοσίας

Το αλθινό, αποκαλυπτικό πολιτικό πρόσωπο αποκάλυψε η κυβέρνηση, με τη λυσσαλέα επίθεσή που εξέφλυσε εναντίον των εργαζομένων της Ιονικής Τράπεζας και του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος, που τάχθηκε αλληλέγγυα στον αγώνα κατά του ξεπουλήματος της Τράπεζας. Ένα πρόσωπο που έχει να κάνει με τα στεγνά αυταρχία, την εξεπάτωση των διυλισμένων καταστάσεων εναντίον του αγωνιζόμενου λαού, τη λειτουργία των δικαστηρίων ενάντια στη λαϊκή βέληση, το μέγιστο, την παραοργάνη τη θυσία των πάντων στα «φάρμα» της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Παράλληλα, όμως, αποκαλύφθηκε, σε όλη του τη δύσωση διάσταση, το αποκαλυπτικό πρόσωπο και του κυβερνητικού συνδικαλισμού, εκθέτων των συνδικαλιστικών ηγεσιών που δε διατάζουν μπροστά σε τίποτα, προκειμένου να κάνουν πράξη τις εντολές της κυβέρνησης. Οι εξεφύλιες στην λαϊκή κατάσταση των β. μάσκες και τις γενικόλογες φιλεργατικές διακηρύξεις των συνδικαλιστικών ηγεσιών, που με μπροστάρη την ηγετική ομάδα της ΠΑΣΚΕ, κατέβαλαν απειναντιομενες προσπάθειες να θάψουν τις απεργιακές κινητοποιήσεις των εργαζομένων, τόσο στις τράπεζες, όσο και γενικότερα.

Τώρα πιο, λοιπόν, το φωνάζουν όλα. Κυβερνητικός στόχος είναι το ξεπουλήσιμο του καλύτερου τμήματος της δημόσιας περιουσίας. Το φιλέτο των επιχειρήσεων και οργανισμών που, παρά την επί δεκαετίες πολιτική υπανάπτυξης του, έργα τους και του εκσυγχρονισμού τους, εξοικονομούν να εμφανίζονται ως προγραμματισμένα ιδιωτικοποιήσιμα. Μέσω του τόσο υποκριτικού και αποπροσανατολιστικού ήρωα το αλάκην της δίδαν ανάγκη ιδιωτικοποίησης ΔΕΚΟ και οργανισμών, προκειμένου υποστηρίξει - να αντιμετωπίσει τη τεράστια βύρα των ελλειμματικών. Η εκκοκτασία κατασκευαστικής κάθε δραστηριότητας που - με χιλιάδες στραβά είναι αλλοθία - εκπαιρεύεται από το Δημόσιο, δεν ήταν τίποτα άλλο από τα παραγωγικά τέχνασμα που είχαν ανάγκη οι κυβερνήσεις και το αφεντικό τους, προκειμένου οι εργαζόμενοι να εξοικονομούν με την ιδέα της αλλαγής του ιδιοκτησιακού καθεστώτος των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών.

Τα τελευταία επιχειρήματα της κυβέρνησης των «κεκοραγμένων» αποδεδειγμένα, του λαού το αλήθεια, «θα ήμουν τρακόν», λέει, «κι σε κούρος που παίζονται εκατομμύρια δεκαετημιαία στα Χρηματιστήρια, αντί να απευθυνόμαστε εκεί, επιβάλλει φάρμα». Αφού, δηλαδή, στην πάστα υπάρχουν παλά κερφάλια που παραποθέτουν, προαχόμενοι στην μάχη της δημόσιας περιουσίας. Πρόκειται ίσως για την πρώτη φορά που το θέμα της διαχείρισης του πλουτοκρατικού πλάτους της χώρας, που επί δεκαετίες προσέφερε τα δημόσια, συνδέεται τόσο πρακτικά με την ταμειακή κατάσταση του κρατικού προϋπολογισμού. Θύσαν, δηλαδή, να υποστηρίξουν επί κούσια 800 δεκαετημιαία δρομολύμια που θα εισπραχθούν ως τα τέλους του 1999 υπογεγραμμένα την

Τα κέρδη των υπό ιδιωτικοποίηση ΔΕΚΟ (σε εκατομμύρια δραχμές)

Φορέας	1996	1997	1998*
1 ΟΤΕ	250.328	303.000	368.000
2 Καταστήματα Αφορολόγητων Ειδών	15.312	17.500	22.333
3 Διεύθυνση Επιχείρηση Πετρέλαιου	12.048	11.030	14.100
4 ΕΥΑΠ	9.334	5.399	6.000
5 Οργανισμός Υδρομίας Θεσσαλονίκης	4.125	2.916	4.100
6 Οργανισμός Αποχέτισης Θεσσαλονίκης	3.244	2.787	3.900
7 Οργανισμός Ιπποδρομίων	1.349	693	3.302
8 ΟΛ ΚΕΤΕΡΠΚ	1.007	1.341	3.099
9 Οργανισμός Λιμένων Θεσσαλονίκης	2.041	1.345	1.510
10 Διεύθυνση Κορίνθου	689	550	440
11 Διεύθυνση Εκτέλεσης Θεσσαλονίκης	295	458	309
12 Οργανισμός Λιμένων Πειραιά	3.669	-597	-300
Σύνολο	303.637	346.262	426.793

* Στόχος Πηγή: Εισηγητική Έκθεση Κρατικού Προϋπολογισμού 1998, σελίδα 207

ανάγκη εκποίησης της δημόσιας περιουσίας. Μανωλικό στόχος των κυβερνήσεων, βάσει των συμφωνιών και δεσμεύσεων που έχουν αναλάβει απέναντι στα μεγάλα κεφάλαια, είναι η δημιουργία προσιπώσεων και η εξοφολογία των όρων ώστε από την απόθεση «εντιμωμένων ανταγωνισμών» να γίνουν κερδοζήμενοι οι εκπροσώποι της άρχουσας τάξης. Και αυτό σημαίνει ότι τα Δημόσια και οι παραγωγικοί του μονάδες πρέπει να αποσυρθούν. Οι κρατικές τράπεζες πρέπει να καταργηθούν ώστε η βίση της Πειραιώς και οι άλλα ιδιώτες να έχουν ελεύθερα πεδία δράσης, χωρίς να υπάρχει ανταγωνισμός. Πεδία δηλαδή αποκμής όλα και περισσότερων κερδών, ο ρυθμός αύξησης των απών κινδύνους, όσο τράπεζες στον την λαϊκή μέγιστο στα Δημόσια. Αρκεί να συνταχθεί κούρας επί στη διετία 1995 - '96 η Ιονική είχε μερικά κέρδη 126 δι. δρχ., στην προηγούμενη οικονομική χρήση διαχειριζόταν 1,5 τραπεζομικλάκια κατάθεσης, είχε σύνολο ενεργητική 1.8 τρις. δρχ., ενώ διαθετέα χιλιάδες «καλού» πηλίτες, ταυλαχτόν 224 εκατοστήματα, 270 μηχανήματα αυτώντων συναλλαγών και δεκάδες σταθμά και κινητά ανταλλακτικά οχημάτων.

Ακόμη και αν κανείς παραμυθείσει να ασπράσσει παράγοντες που έχουν σχέση με την αυσιστική σημασία της ύπαρξης του δημοσίου φορέα ως εργαλείου γενικότερης παρέμβασης επί οικονομία του τόπου, από την απόθεση και μόνο των ΔΕΚΟ θα μπορούσαν, σε μεγάλα

ροθιά, να τακτοποιηθούν οι οικονομικές ανάγκες του κρατικού προϋπολογισμού. Άλλωστε οι καταστάσεις με το επίσημο κέρδη των υπό ιδιωτικοποίηση ΔΕΚΟ αποδιδόμενων περίπου της διυτάτητες που υπάρχουν - κάτω από ένα διαφορετικό καθεστώς λειτουργίας τους - και να βελτιώσουν τους δείκτες απόδοσης τους και να αποδώσουν εύλογα μέρη στον δικαίτη - κράτος. Μόραμο στο όνομα του απαιού υποτήτεις με θα αναρθούν οι ιδιώτες της μεταγής των υπό ιδιωτικοποίηση επιχειρήσεων.

Ιδιαίτερα αποκαλυπτικό είναι το επίσημο σταγείο για την απόθεση των επιχειρήσεων και οργανισμών που περιλαμβάνονται στην «μιαού λιστά». Τον κατάλογο δηλαδή των ΔΕΚΟ, που, όπως έπτε ο Γ. Παπαντωνίου, δε συζητούν στο Χρηματιστήριο μέχρι τα φθινόπωρο του 1999. Πρόκειται για ένα οικονομικό δυναμικό που μόνο μέχρι σε δύο χρόνια (1997 και 1998) παρουσιάζουν κέρδη σχεδόν όσο λέει η κυβέρνηση ότι θα εισπράξει από τα ξεπουλήματα τους.

Το ότι, δηλαδή, οι εισπράξεις αντιπροσβιζόμενες φάρμα που θα επέβαλε το κράτος, εξουθενώθουν από το πθώνυμ λαικισμό. Οι βίση αύξησης των φορολογικών εσόδων είναι σφωδρά προοριζόμενη από τους σταγούς του «πρωτογενούς ούγκλησης», όπως προοριζόμενες για να τα φορολογικά σταγεία.

Για να υπάρχουν, άλλωστε, αυτές οι κερδοφόρες ΔΕΚΟ σήμερα, καταλλετήθηκε η ελληνική λαός με φάρμα και άλλες επιβουρήσεις, γιατί έτσι επέλεξαν οι κυβερνήσεις να

δημιουργήσουν τις αναγκαίες προαγωγικές, τις παραγωγικές μονάδες και τους εργαζόμενους κοινή ωφέλεια, που τώρα παραδίδονται στο ιδιωτικό κεφάλαιο. Τα ίδια έγινε και με άτι οινής σε ιδιώτες και πέρας στο Δημόσιο.

Καταχρώθηκε το κράτος και οι εργαζόμενοι φορολογούμενοι να οι μείνουν «αριόταντα και ασπλκ» κάποια μεγαλοεπιχειρήσεις που κατάλλεστησαν τράπεζες και επιχειρήσεις, δημιουργώντας οφέλη και χρέη εκατομμύριων δικαστηριών, πετώντας τα μετά στο Δημόσιο. Ετσι και αυτοί γίνονται οι αυτοκτορήσεις τους και τα σημάσια να μαράζονται το κανονικά σύνολα. Τέτοιες περιπτώσεις ήταν η Ολυμπιακή, το Ναυτιλιακό Σκαρομαγκά, το Ναυτιλιακό Ελευθέρια, η ΑΓΕΤ, η Ιονική, που αφού έμωσαν λίγα χρόνια στον κρατικό έλεγχο απόδωθηκαν ή αποδίδονται «κορβές» στο ιδιωτικό κεφάλαιο.

Σήμερα, στον επήνοα αγώνα που έχουν αποδεδείξει οι ασφαλείς της Ιονικής, κολοκάντι και όλα οι άλλα εργαζόμενοι. Την ώρα αυτή, παλλά είναι οι μέταμα που έχουν αναχτεί, παλλά είναι αυτά που κινδύνους να χάσει η εργατική τάξη, για ομάδα δε περισσότερο οξεία να οργάνωσει. Κιωνόωση του αγώνα, διεύθυνση του μετώπου και αυτονόμηση ενάντια στην ενεργατική λαίλαπα, είναι οι αφεντικό και επιβλημένοι μονόδρομοι, κόντρα στην πολιτική της άρχουσας τάξης, στις συνδικαλιστικές ηγεσίες που οργανώνουν, στην κυβέρνηση και όλους τους πολιτικούς διαχειριστές του συστήματος.

ΤΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΘΑ ΕΧΕΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΤΟ ΕΝΙΑΙΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΝΟΜΙΣΜΑ

Ενα πανηγύρι χαράς και ευφορίας άπλωσε πριν από λίγο καιρό, με αφορμή τη συνόδο κορυφής των «15» στις Βρυξέλλες. Όπως παλιά, την εποχή της ένταξης στην ΕΚΚ, έπαιζαν στον ελληνικό λαό ότι θα «πρoει με χρυσό κοινό-μια», όπως το 1992 το έφεραν τον «ευρώ-παράδεισο» της ενιαίας αγοράς, έτσι και τώρα επιδόθηκαν στο στήσιμο μιας παραίσθησης που ακούει στο όνομα ΟΝΕ και «ευρα-νόμισμα». Έκαναν τα πάντα, ώστε να δημοσιουργήσουν στην Ελλάδα κλίμα οριστικής του νέου «Μεσο-όσιου». Το ευρώ αποτελεί τη νέα θεοία ορακλή που θα νιώθουμε όλες τις πλάγες της ελληνικής οικονομίας. Και τα ερατήρια μέρη προκύπτουν αμείλιτα: Θα μοιμάε σίγουρα στην ΟΝΕ το 2001. Μήπως καθυστερήσαμε και δεν προλάβαμε να παρουσιάσουμε καλά κομμάτι της «πίστες»; Προχώρησε καλά στη «συγκλίση», ώστε να μας δεχτούν οι εταίροι στη «λέχη της χαράς».

Είναι ολοφάνερο ότι πρόκειται για εννοχρησιμοποιημένη στρατηγική παραπληροφόρησης και παραπλάνησης των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων. Δεν κρύβουν μόνο την αλήθεια και τις ερωτικές προοπτικές που διαγράφονται για τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων, αλλά θέλουν να εθροίσουν και να καθορίσουν στα μάτια της κοινής γνώμης την αντιλαϊκή επέλαση, η οποία το επόμενο δύο χρόνια και όχι μόνο θα συνεχιστεί με αιρετότερους ρυθμούς.

Ο στόχος είναι φανερός: Να αποπειραθούν συλλογικά, να καλλιεργήσουν ψεύτικες ελπίδες για καλύτερες μέρες, να εθροίσουν στη λαϊκή ανοχή και συνείδηση στις επιλογές της άρχουσας τάξης, που όπως πάντα, πλασάρουν ως «εθνική στόχευση», οι οποίοι εξυμνούν το συμπέρασμα του συνόλου της κοινωνίας.

Βέβαια δεν μας λένε προς τι όλα αυτά το πανηγύρι. Γιατί δηλαδή ωφελεί τους εργαζομένους το γεγονός ότι οι πολυεθνικές και οι κεραδοκόποι του χρηματιστικού τζίνου, στο πλαίσιο της αδιόρατης «κρίσης που κεραλεύει», θα έχουν κανονικό συναυλομαχτικό μέσο; Μήπως γιατί οι απολιμενά θα παίρνουν τις ψευτο-αποζημιώσεις σε ευρώ; Μήπως επειδή το παγωμένο μεροκάματο θα καταβάλλονται σε κοινό νόμισμα ή γιατί η περικοπή των κοινωνικών δαπανών θα τα μετράμε πάλι σε ευρώ;

Αλήθεια, πόσο νωπό είναι η νομισματική εννοποίηση που άπλωσε λένε, γεννημένη στις Βρυξέλλες; Στην πραγματικότητα είναι τόσο νερό όσο και η παμπάλια ιστορία των εκατομμυρίων φτωχών και ανέργων, που σταθάζει στα περάσματα. Είναι τόσο νέο όσο και οι αποφάσεις των «15» για ολόια λιτότητα και ολοκληρωτικό ζελοήμισμα, που ανακινούν τις αποφάσεις περί της ΟΝΕ.

Οι εργαζόμενοι της Ευρώπης δεν ξεγελούνται από την προπαγάνδα των πολυεθνικών για τα «εργετητικά αποτελέσματα» του κοινού νομίσματος

Η ΟΝΕ, το ευρώ, τα πανηγύρια και η αλήθεια...

Ο ίδιος ο Κ. Σημίτης προεξοφλάντος ότι η Ελλάδα θα είναι το 12ο μέλος της ΟΝΕ, από το 2001, έσπευσε να υπογράμμιζε τα «οφέλη» που θα αποκομίσουν οι λαϊκές μάζες. Φρόνιζε, όμως, να μην αναφέρει ούτε μία λέξη για την καταπίεση ανταλλακτικών μετρών που έχει σχεδιάσει να τους επιμεινώσει, μέρη ακριβώς για να στρίψει την προοπτική ένταξης στην ΟΝΕ και το ευρώ. Δεν ήθελε, βέβαια, να χάσει την εκάστο ευφορία από τους πανηγυρισμούς του μεγάλου κεφαλαίου. Έλαχε, φυσικά, να έχει μερ, ότι δεν πρόκειται να δοθεί ούτε ένα ευρώ από την πλεονάζουσα στον προϋπολογισμό, για την κάλυψη των κοινωνικών δαπανών.

Γενόταν που πρακτικό σημαντικό τι σταθερά θα μειώνονται α μισθοί και το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων, ότι θα κατακερματίζονται οι κοινωνικές δαπάνες, ότι όλο και

περισσότεροι θα εξωθούνται στην εξορία και στην περιθωριοποίηση. Φρόνιζε να αποσιωπάσει ότι η συγκλίση και η ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ δεν πρόκειται να σήμανει και τη συγκύηση των μισθών σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Προβόη που σημαίνει ότι οι Έλληνες θα πληρώνονται σε ευρώ, αλλά σε ε-

πίπεδο κατώτερο από το ελληνικό. Όσο για το πεπαι αλιείας της αποπλήρωσης μόνο σαν εργαζομένους και πρόκληση ακοινωνίας. Όλες οι «κεραίες» της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ωμοκλονούν ότι δεν μπορούν να κάνουν τίποτα για τη μείωση της ανεργίας και δηλώνουν απροκάλυπτα ότι αφήγουν «στο έλεος του Θεού»

το πάνω από 20 εκατομμύρια ανέργων!

Η αλιείας, πάντως, περί της ΟΝΕ, δεν είναι μια θεωρητική αναίτη, δεν έχει «φιλολογικό» χαρακτήρα. Η ΟΝΕ είναι ήδη εδώ. Είναι ήδη μια χειροπιαστή και σκληρή πραγματικότητα, που τη βιώνουν καθημερινά το λαϊκό στρώμα. Το ζελοήμισμα, για παράδειγμα, της Ισπανίας δεν έχει σχέση με την πορεία προς την ΟΝΕ; Η εκποίηση της Ολυμπιακής και των άλλων ΔΕΚΟ, που έχει προχωρήσει, δεν εντάσσεται στην στόχευση της ευρωπαϊκής εννοποίησης; Η αντιστροφή των εργασιακών σχέσεων δεν έχει αναγορευτεί ως προϋπόθεση για την ΟΝΕ; Το ξεκληρίσμα της αγοράς, η βίαιη προλεταριοποίηση των μικρομεσαίων αταματών, η κατώτερση της παιδείας, της υγείας, των κοινωνικών υπηρεσιών δεν είναι αναγκαίες συνέπειες για το πέρασμα στο

«παράδεισο» της Εννομένης Ευρώπης; Το ίδιο δεν ισχύει και με την ολόια λιτότητα, τη θεομιστική επέδωξη του βιοτικού επιπέδου, την έντονη της υπερεκμετάλλευση; Οι αταρτοχρήσεις, η βία και η τρομακτική στην οποία εκτρέφεται καθημερινά η κυβέρνηση Σημίτη, δεν είναι το αναγκαίο συμπλήρωμα, η άλλη όψη αυτής της προοπτικής;

Η προπαγάνδα, πάντως, όσο καλά εννοχρησιμοποιηθεί και αν είναι, φαίνεται ότι δεν «πίνει», επί εθνικής τα όρα της. Και σαν συμπληρωμα επαιρησιαστικά το μεγάλο μέσο. Αρχίζει, δηλαδή, η ουσιαστική κινδυνολογία για τις ολέθριες επιπτώσεις εφ δεν μοιμάε στην ΟΝΕ και στο ευρώ. Στόχος της ιδεολογικής προπαγάνδας είναι να ποδηγετηθούν οι ακούσιες επιπτώσεις α εργαζομένων, ώστε να αποδεχθούν το «μοιράο». Λέει, για παράδειγμα, ο Κ. Σημίτης: «Οποιοσδήποτε άλλος δρόμος θα σημαίνει αταθεία, ανεργία, αποδυνάμωση του κοινωνικού κράτους, πρόσθετα προβλήματα για την αγροτική οικονομία και το αγροτικό αόστημα, μείωση των κοινοτικών παρή...». Θα είναι δρόμος της παρακμής και της εθνικής ήττας, θέλει κανείς την αποσοβόσηση!

Μάλιστα! Τόσο πολλά ψέματα σε τόσο λίγες λέξεις. Και όλο αυτό για να πείσει τους εργαζομένους να θυσιαστούν για ψεύτικες «εθνικές στόχευσεις», τη στιγμή που όλοι αντιλαμβάνονται ότι η ΟΝΕ και το ευρώ είναι κομει στο μάτω της πλουτοκρατίας και των πολυεθνικών.

Όσο περνά ο καιρός, εδικά το δύο τελευταία χρόνια, η ευρωπαϊκή εννοποίηση χάνει το φατοσέφανο, με το οποίο την είχαν περιβάλλει οι υπεργολογοί. Το οράματα και τα ελπιζομένα τους έχουν υποστεί οσοδήποτε πλήρητα και κινδυνεύουν με κατάβρωση στις πλάτη τους λαϊκές μάζες. Μόλιαν ερωτικά χαγόμελα και οργή συνάπτησαν το επιχειρηματικό του Κ. Σημίτη, όταν ισχυρίστη ότι «με τη συνία της ΟΝΕ θαδύσει» οι κοινωνίες με περισσότερο ανεκμετάλλευση, υψηλότερα, κοινωνική δικαιοσύνη και ανοχή». Αστειά ήταν και η προοπτική να απορριβηθεί το οφέλη που θα υπάραχον για τους εργαζομένους. Αυτό που κατώτερα ήταν να περιπαρήσει το οφέλη που θα αποκομίσουν οι οικονομικά ισχυροί, αυτοί που « όπως όλοι » «αυθέντου» την ακοινωνική πραγματικότητα». Όσο για τους δολοφόνους, τους οικονομικά ασθενείς, αυτοί είναι να καταδικαστούν στο περιθώριο.

Αυτή είναι, λοιπόν, η ΟΝΕ, στην οποία θέλει να εντάξει τον ελληνικό λαό, η νότια πλουτοκρατία. Με αυτό το κληπτικό ευρώ θέλει να εξαγοράσει το μέλος του τόπου στο θραυσομαχικό των πολυεθνικών, και όποιος αντέξει...

Σε εξέλιξη παραμένει, τις ώρες αυτές, ο αγώνας της επιβίωσης για χιλιάδες Κοσοβάρους πρόσφυγες, που αναζητούν καταφύγιο στη γενοκινική Αλβανία, ενώ συγκεχυμένη κατάσταση επικρατεί σχεδόν με τις επιειρήσεις του γιουγκοσλαφικού στρατού κατά των αυτονομιστών Αλβανών. Μέσα σε αυτό το σκηνικό βίας, αρκετές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις φαίνονται αποφασισμένες για μια πολυεθνική στρατιωτική επέμβαση, με στόχο - υποτίθεται - τη «σαφήνιση» της περιοχής, που είναι γνωστή σαν πυριποδοθήκη των Βαλκανίων.

Το ότι το Κοσσυφοπέδιο έχει επιλεγεί από τον ιμπεριαλισμό για να ξεναθάσει φωτιά στην περιοχή, δεν είναι δυνατόν να κρυφτεί πίσω από τα λόγια «κρίσεων» που τάχα «κρίνονται» για την ειρήνη. Είναι κι αλλιώς, βέβαια, οι ιμπεριαλιστές δεν κάνουν και κάποια ιδιαίτερη προσπάθεια για να κρίνουν τις προοπτικές τους προθέσεις. Και αυτό αποτελεί ένα ακόμα μήνυμα των καιρών. Οι μεγάλες προαιδέες, δηλαδή, προνοούν τους σκοπούς τους μετρίοντας ακόμα και με τη διεθνή τρομοκρατία «φύλους και εχθρούς» ή, καλύτερα, υποταμένους και ανυποτακτούς στα συμφέροντά τους.

Η όλη υπόθεση ξεκίνησε με τη σχεδόν αμέσως καταρχήν των ακροτήτων του «Απελευθερωτικού Στρατού» των Αλβανών. Ενώ στρατού, που όπως αποκαλύπτεται σιμάμα, έχει την οικονομική υποστήριξη της αλβανικής μαφίας και που αποτελεί τον μαχλό για τη σύσταση μιας «βιοκρατίας της κοκίνας», όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται, ακόμα και από αρκετούς δικτικούς κύκλους. Οι αρκετύτες όμως των αλβανόφωνων ανταρτών ήταν μόνο το άλλο για να αρχίσουν οι ΝΑΤΟικοί να ανακατεύονται πίσω στο εσωτερικό της Γιουγκοσλαβίας. Το σχέδιο αποκάλυψε όταν η κυβέρνηση του Βελιγραδίου επιχείρησε να επιβάλει το νόμο στη χώρα της. Τότε όλα παύσανταν ότι δεν

ΟΙ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΕΣ ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ
ΑΠΡΟΚΑΛΥΠΤΑ ΓΙΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗ

Το Κοσσυφοπέδιο παίρνει «φωτιά»

Ενώ τα tanks παίρνουν θέσεις μάχης, ο άμαχος πληθυσμός και κυρίως τα παιδιά πληρώνουν τα σκαμμένα των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων

κατάλαβαν την κατάσταση και πρότεση μέτρα που ουσιαστικά οδηγούσαν στην αποουσίωση της Γιουγκοσλαβίας. Ταυτόχρονα έκαναν τα πάντα για να ακυρωθεί ο διάλογος αυτός και να περάσουν από την «υποτιμητική πόρτα» οι διαμεσολαβητές του διεθνούς παρανοήματος.

Προσπάθησαν λοιπόν και εν μέρει το πέτυχαν, να νοσημοποιήσουν τη δράση των ένοπλων Αλβανών στο κυριαρχό έδαφος της Γιουγκοσλαβίας. Και το σεπάρια που επεξεργάστηκαν για το δεύτερο γύρο του πολέμου έδωσαν και έπαυσαν σχετικά με τον τρόπο που θα αποστέλλαν την διάταξη του κράτους που απαιτείται μετά τον πρώτο διαμεσολαβητικό που οι ίδιοι προέβλεψαν.

Η αποσταθεροποίηση της κα-

τάστασης στο Κοσσυφοπέδιο, παρά τις αντίθετες διακηρύξεις, αλλά και η επέμβαση στο εσωτερικό όλων των χωρών της περιοχής βρίσκονται στο επίκεντρο αυτών των σκευωμάτων, με στόχο την πρόκληση των αναμενόμενων και στρατηγικών συμφερόντων των ιμπεριαλιστών. Είναι οι ΗΠΑ που προωθούν άμεσα τη δυναμική παρέμβαση, με την

«ανάπτυξη αξιόπιστης στρατιωτικής απορριπτικής δύναμης, που θα διευρύνει την ασφάλεια των κρατών». Θέλουν τη μετατροπή και αυτών ακόμα των δίδων εθνεθνικών δυνάμεων του ΟΗΕ σε ΝΑΤΟικές δυνάμεις, με πρώτο βήμα την πρόνοια Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας και την Αλβανία. Οι δε Γερμανοί, αν και δεν φαίνεται να αμφισβητούν την πρωτοκαθεδρία των ΗΠΑ, έχουν τις δικές τους βλέψεις στο ΝΑΤΟ, έχοντας εξασφαλίσει πολλά ερωτήματα από τον πρώτο γύρο του πολέμου στη Γιουγκοσλαβία.

Οι Άγγλοι και οι Ιταλοί παί-

ζουν με τα αμερικανικά χαρτιά ενώ η ελληνική κυβέρνηση διεκδικεί ένα ρόλο «μικρού ιμπεριαλιστή», εκθέτοντας τον ελληνικό λαό σε μεγάλες κινδύνους είτε ως θύμα είτε ως θύτη. Είναι παρ'όλα αυτά η άσχημη με τη φροδορία να την αφήσουν να «καίσει τα φύλλα» την ώρα της μοιραίας. Μόνο έτσι εξηγείται το γεγονός ότι ενώ έχει κάθε συμφέρον ως χώρα να μην ανάψει φωτιά στην περιοχή των Βαλκανίων, η Αθήνα προπαγανδίζει «κάρτα εισόδου» στο ιμπεριαλιστικό παιχνίδι, προτείνοντας γάμο και διάθεση εγκατάστασης της πολυεθνικής βαλκανικής ταξιαρχίας. Φτάνει μάλιστα αυτή τη μελλοντική εστία εμπλοκής να τη μετατρέψει σε πεδίο ανταγωνισμού με τις γειτονικές χώρες, κάνοντας έτσι το μεγαλύτερο χαρτί στον ισχυρό ιμπεριαλισμό, που βρίσκεται με ακόμα ένα «νύμφη» στα χέρια τους, ώστε να κατευθύνουν πιο άνετα τις εξελίξεις στην όλη, πριν αρχίσουν τη μοιραία.

Ο ιμπεριαλισμός βρισκεται λοιπόν στη θέση να μπορεί άποροκάμψει να σχεδιάσει και να διεκδικήσει τα χαρτιά του. Όμως, μόνο αν αρθεί μόνο του θα του γίνει το χαρτί. Οι λοιποί της περιοχής, αλλά και ολόκληρου του κόσμου, οφείλουν με συντονισμένες προσπάθειες να αποκαλύψουν τα αινιγματικά του σχέδια αυτά, διώχνοντας ολόκληρο νύμφη του δικού, να εδραση τον ανθρώπινο δικαίωμα και την ειρήνη.